

Kolorowa Fotografia małej doniczki ozdobionej przez uczestnika warsztatów z decoupage'u [czytaj: dekupażu]

Autorka fotografii: Anna Leszczak

Materiały: Mała, ceramiczna doniczka, cienki papier, klej, lakier.

Wymiary: Wysokość: 5 centymetrów, średnica podstawy: 4 centymetry, średnica górnej krawędzi: 6 centymetrów.

Na oklejonej jasnożółtym papierem i polakierowanej doniczce trzy kwiaty.

Wokół górnego brzegu doniczki wiją się liście.

Po jednej stronie doniczki na gałązce dwa kwiaty: różowy i fioletowy, z żółtymi słupkami. Kształtem przypominają krokusy.

Obok kwiatów trzy podłużne listki.

Po drugiej stronie doniczki, duży fioletowy kwiat.

Przy nim pięć sercowatych listków w kilku odcieniach zieleni.

Tło wokół kwiatów miejscami mieni się perłowo.

Wokół górnej krawędzi doniczki wije się gałązka z drobnymi, sercowatymi listkami.

W listowiu, naprzemiennie u góry lub dołu, różowe kropki.

Wnętrze doniczki polakierowane na ceglasty kolor.

Decoupage to technika zdobienia przedmiotów (mebli, skrzynek, kasetek, tacek, doniczek, itp.), która polega na przyklejaniu wyciętego cienkiego papieru do niemalże każdej powierzchni i pokrywaniu go lakierem w taki sposób, aby zdobienie wyglądało jak namalowane. Nazwa *decoupage* wywodzi się od francuskiego słowa *decouper*, czyli wycinać.

Zanim na początku XII w. decoupage dotarł do Chin i stał się sztuką użytkową, we Wschodniej Syberii w ten sposób ozdabiano grobowce przodków, oddając im w ten sposób cześć i zawierając w ozdobach kawałek historii. W Chinach ozdoby początkowo pojawiły się na ścianach i oknach, następnie na meblach i lampionach. Z Chin technika zawędrowała do

Wenecji, gdzie wkrótce modne stało się ozdabianie sekretarzyków, komódek i stołów. Z czasem nie tylko dekorowano meble, ale i kopiowano dzieła współczesnych artystów, by po wielokrotnym pokryciu lakierem imitowały prawdziwe obrazy. Decoupage szybko rozprzestrzenił się na terenach Europy. W XVIII w. angielskie szlachcianki z pasją oddały się nowemu hobby. To tam właśnie wydano pierwszą książkę z instrukcjami, jak wycinać, komponować, lakierować i polerować oraz z gotowymi do pokolorowania obrazkami. Nosiła wiele mówiący tytuł: „Rozrywka Dam”. Z początku motywy ozdób miały styl japoński, z czasem pojawiły się kwiaty, drobne scenki rodzajowe, dziecięce postacie i ryciny przedstawiające miasta europejskie.

Dziś decoupage nie jest tajemną sztuką ani sztuką salonową, choć z pewnością tworząc lub posiadając przedmioty ozdobione tą techniką możemy poczuć się, jak na angielskim dworze czy w bogatych chińskich domach. Wystarczy tylko odrobina fantazji, chęć, podstawowy warsztat pracy i trochę wiedzy, by rozpocząć przygodę z tą fascynującą sztuką.